

स्निग्धकृद्भिषजावर्त्तः कपिलस्त्वच्च वामनः । यज्ञो ध्रुवः पतङ्गश्च यज्ञसेनस्त्वमुच्यसे । १५१०
 शिखण्डो नङ्गुषो वभुर्दिवस्पृक् त्वं पुनर्वसुः । सुवभुरुक्थयज्ञश्च सुषेणो दुन्दुभिस्तथा ।
 गभस्तिनेमिः श्रीपद्मः पुष्करः पुष्पधारणः । क्रतुर्विभुः सर्वस्वक्षत्रारित्रश्चैव पथसे ।
 अग्नेनिधिस्त्वं ब्रह्मा त्वं पवित्रं धाम धामवित् । हिरण्यगर्भं त्वामाहुः स्वधा स्वाहा च केशवः ।
 योनिस्त्वमस्य प्रलयश्च कृष्ण त्वमेवेदं सृजसि विश्वमग्रे । विश्वश्चेदं त्वदग्रे विश्वयोने नमोऽस्तु ते शार्ङ्गचक्रासिपाणि ।
 एवं स्तुतो धर्मराजेन कृष्णः सभामध्ये प्रीतिमान्पुष्कराक्षः । तमभ्यनन्दद्भारतं पुष्कलाभिर्व्यागिर्ज्यैष्ठं पाण्डवं यादवाग्युः । १५१५
 इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि वासुदेवस्तुतो त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततो विसर्जयामास सर्वाः प्रकृतयो नृपः । विविशुश्चाभ्यनुज्ञाता यथा स्वानि गृह्णाणि ते ।
 ततो युधिष्ठिरो राजा भीमं भीमपराक्रमं । सान्त्वयन्नब्रवीच्छ्रीमानर्जुनं यमजौ तथा ।
 शत्रुभिर्विविधैः शस्त्रैः क्षतदेहा महारणे । श्रान्ता भवन्तः सुभृशं तापिताः शोकमन्युभिः ।
 अरण्ये दुःखवसतीर्म्हन्ते भरतर्षभाः । भवद्भिरनुभूता हि यथा कुपुरुषैस्तथा ।
 यथासुखं यथाजोषं जयोऽयमनुभूयतां । विश्रान्तास्तथविज्ञानान् श्वः समेतास्त्रिवः पुनः । १५२०
 ततो दुर्योधनगृहं प्रासादैरुपशोभितं । बद्धरत्नसमाकीर्णं दासीदाससमाकुलं ।
 धृतराष्ट्राभ्यनुज्ञातं भ्रात्रा दत्तं वृकोदरः । प्रतिपेदे महाबाहुर्धर्मन्दिरं मधवानिव ।
 यथा दुर्योधनगृहं तथा दुःशासनस्य तु । प्रासादमालासंयुक्तं हेमतोरणभूषितं ।
 दासीदाससमुत्सृष्टं प्रभूतधनधान्यवत् । प्रतिपेदे महाबाहुर्धर्मनोराजशासनात् ।
 दुर्मर्षणस्य भवनं दुःशासनगृहाद्वरं । कुवेरभवनप्रख्यं मणिहेमविभूषितं । १५२५
 नकुलाय वरार्हाय कर्षिताय महावने । ददौ प्रीतो महाराज धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ।
 दुर्मुखस्य च वेश्माग्यं श्रीमत्कनकभूषणं । पूर्णं पद्मदलाक्षीणां स्त्रीणां शयनसङ्कुलं ।
 प्रददौ सहदेवाय सततं प्रियकारिणे । मुमुदे तच्च लब्ध्वा स कैलासं धनदो यथा ।
 युयुत्सुर्विदुरश्चैव सञ्जयश्च विश्राम्यते । मुधर्म्या चैव धौम्यश्च यथास्वं जग्मुरालयान् ।
 सह सात्यकिना शौरिरर्जुनस्य निवेशनं । विवेश पुरुषव्याघ्रो व्याघ्रो गिरिगुहामिव । १५३०
 तत्र भक्षान्नपानैस्तं मुदिताः सुमुखोषिताः । सुखप्रबुद्धा राजानमुपतस्थुर्युधिष्ठिरं ।
 इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि गृहविभागे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥
 ॥ जनमेजय उवाच ॥ प्राप्य राज्यं महाबाहुर्धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः । यदन्यदकरोद्विप्रतन्मे वक्तुमिहार्हसि ।
 भगवान्वा हृषीकेशस्त्रैलोक्यस्य परो गुरुः । क्षणे यदकरोदीरस्तच्च व्याख्यातुमर्हसि ।
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ शृणु तत्त्वेन राजेन्द्र कीर्त्यमानं मयानघ । वासुदेवं पुरस्कृत्य यदकुर्वन् पाण्डवाः ।
 प्राप्य राज्यं महाराज कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः । चातुर्वर्ण्यं यथायोग्यं स्त्रे स्त्रे स्थाने न्यवेशयत् । १५३५
 ब्राह्मणानां सहस्रञ्च स्नातकानां महात्मनां । सहस्रं निष्कमेकैकं दापयामास पाण्डवः ।
 तथानुजीविनो भृत्यान् संश्रितानतिथीर्नापि । कामैः सन्तर्पयामास कृपणांस्तर्ककानपि